

بارشهای ساحل شمالی ایران براساس نقشه‌های ماهانه سطح زمین و تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال در شش ماه سردسال (از اکتبر تا مارس) طی دوره آماری ۱۹ساله (۱۹۷۱ تا ۱۹۸۹) بررسی گردید. برای تطبیق الگوهای ماهانه با شرایط روزانه، نقشه‌های روزانه سطح زمین و تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال وقوع بارش روز دوم نوامبر ۱۹۷۸ مطالعه شد.

نتایج تحقیق نشان داد که رخداد بارشهای شدید در شمال کشور در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال، با حاکمیت پشته بر روی دریای سیاه شرق تا مرکز اروپا، شرق دریای مدیترانه و حضور ناوه عمیق در شرق دریای سیاه همراه است. محور این ناوه از حوالی عرض ۷۰° شمالی شروع و به سمت جنوب- جنوب غرب در امتداد طولهای تقریبی بین ۴۰° تا ۵۰° شرقی گسترش می یابد.

: همدیدی، بارش، ناوه، پشته، دریای خزر، ایران

سیلابهای شدید خسارات جانی و مالی بسیاری را بر مردم منطقه
تحمیل می کند.

بنابراین منطقی است تا با شناخت مکانیسم تکوین، تقویت و
قانون مندی حاکم بر حرکت و گسترش سامانه‌های اقلیمی حاکم
بر منطقه، از آثار مثبت آن سود جست و از نتایج زیانبار آن دوری
کرد و یا آن را به حداقل رساند.

در زمینه بارشهای ساحل جنوبی دریای خزر مطالعاتی صورت
گرفته و برخی از مشخصات و الگوهای جوی حاکم بر منطقه
بررسی گردید. از جمله این مطالعات، می‌توان از کارهای
خوشحال [۱]، مرادی [۳،۲] نام برد.

در این تحقیق، هدف بررسی شرایط و تبیین الگویی است که
بر روی جریانات مداری شکل می‌گیرند و باعث ریزش بارشهای
شدید در سواحل جنوبی دریای خزر می‌شوند.

میزان بارش در ایران حدود یک سوم متوسط بارش جهان است.
چنین وضعی اقتضا می کند، تا ابعاد مختلف عناصر آب و هوایی
در کشور و عوامل و پدیده هایی که شدت و ضعف عناصر فوق
را کنترل می کنند به خوبی شناسایی شوند و اقداماتی شایسته
برای سازگاری و استفاده بهینه از چنین شرایطی به عمل آید. در
این میان، سواحل جنوبی دریای خزر در مقایسه با دیگر مناطق
کشور، از شرایط مناسبی برخوردار بوده و دارای آب و هوای
مرطوب تا نیمه مرطوب می باشد. وجود خاک حاصلخیز، دمای
مناسب و بارش کافی، منطقه را برای رشد و نمو انواع گیاهان
مناسب ساخته است به گونه‌ای که منطقه دارای جنگلهای تجاری
مناسب بوده و از قطبهای اصلی کشاورزی در کشور
محسوب می‌شود. با وجود این، ساکنان این ناحیه در اغلب سالها
از خشکسالی و کمبود آب در مضیقه بوده و در مقابل، بروز

جوی در ارتباط با شرایط جوی حاکم بر سواحل شمالی کشور، بررسی و الگوهای حاکم بر منطقه، در مواقع خشک و مرطوب شناسایی شدند.

برای تعیین ماههای خشک و مرطوب، بارش ماهانه هر ایستگاه با استفاده از نرم افزار SPSS به ۱۰ چارک (یا دهک) تقسیم شد (براساس روش گیبس و ماهر^۱). در این تقسیم بندی، دهکهای چهارم، پنجم، ششم و هفتم به عنوان میانگین و دهکهای اول و دوم و سوم بترتیب، فوق العاده خشک، خیلی خشک و خشک در نظر گرفته شد و دهکهای هشتم و نهم و دهم بترتیب، مرطوب، خیلی مرطوب و فوق العاده مرطوب طبقه بندی شد. به این ترتیب، ماههای خشک و مرطوب طی دوره مورد مطالعه انتخاب شدند (جدول ۳). آنگاه با استفاده از نرم افزارهای SPSS، ضریب همبستگی و رگرسیون چند متغیره بین شرایط بارش در هرماه، با داده های نقشه های سطح زمین و تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال (داده های جدول های ۱ و ۲) محاسبه و نتایج حاصل به صورت جدول و نمودار ترسیم شد. علاوه بر نقشه های میانگین ماهانه، به عنوان مطالعه موردی، بارش شدید اوایل نوامبر ۱۹۷۸ بررسی و نتایج حاصل در الگوهای ماهانه با آن مقایسه گردید. در این مطالعه موردی، بارش در ۳۱ اکتبر ۱۹۷۸ شروع و در ۵ نوامبر ۱۹۷۸ خاتمه یافت. اوج شدت بارش، در دوم نوامبر به وقوع پیوست (جدول ۴). نقشه های روزانه سطح زمین و تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال این بارش از ۲۴ ساعت قبل از شروع بارش (۳۰ اکتبر ۱۹۷۸) انتخاب و تا آخرین روز بارش (۵ نوامبر ۱۹۷۸) مطالعه گردید.

در این تحقیق، نقشه های هواشناسی همبندی ماهانه و داده های ماهانه بارش چهار ایستگاه هواشناسی همبندی بندرانزلی، رامسر، بابلسر و گرگان برای شش ماه سردسال (ازاول اکتبر تا آخرمارس) و در طی سالهای ۷۲-۱۹۷۱ تا ۸۹-۱۹۸۸ گردآوری و بررسی شد [۴]. علت انتخاب این دوره زمانی (۱۹۷۱ تا ۱۹۸۹)، به دلیل دسترسی و موجود بودن نقشه های مناسب طی این دوره، در سازمان هواشناسی کشور است. این نقشه ها به شیوه استرئوگرافی قطبی تهیه شده و کل نیمکره شمالی را در برمی گیرد [۵]. منطقه مورد مطالعه، محدوده عرض جغرافیایی ۱۰° تا ۹۰° شمالی و طول جغرافیایی ۹۰° غربی تا ۹۰° شرقی انتخاب شد. علت انتخاب این محدوده آن است تا بتوان منشأ و نحوه تأثیرگذاری مراکز فشاری فعال در شرایط اقلیمی منطقه را بررسی نمود. از آنجا که دو عامل اصلی و مؤثر در ریزش بارش یکی وجود هوای مرطوب و دیگری صعود هوا است [۶]. در این مطالعه، نقشه های سطح زمین و تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال برای تعیین شرایط ناپایداری انتخاب و مطالعه شدند. علت انتخاب تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال آن است که اکثر بخار آب موجود در جو (حدود ۰/۹۰) در لایه زیر تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال قرار دارند. از سوی دیگر، آرایش امواج در این تراز، بهترین معرف برای تعیین شرایط پایداری یا ناپایداری یک منطقه است. بر روی نقشه های سطح زمین حدود ۱۰ پارامتر و بر روی نقشه های تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال حدود ۴۳ پارامتر بررسی شد (جدول های ۱ و ۲). به این ترتیب، چگونگی آرایش امواج و موقعیت سامانه های فعال

پارامترهای مورد مطالعه در نقشه های میانگین سطح زمین

۱	مرکز پرفشار سبیری (طول و عرض جغرافیایی و مقدار فشار)	۶	مرکز فشار شرق اروپا (طول و عرض جغرافیایی و مقدار فشار)
۲	مرکز پرفشار آזור (طول و عرض جغرافیایی و مقدار فشار)	۷	تعداد مراکز کم فشار شمال اروپا و اطلس شمالی
۳	مرکز کم فشار ایسلند (طول و عرض جغرافیایی و مقدار فشار)	۸	پربند هم فشار جنوب خزر (عرض ۳۷ درجه شمالی)
۴	مرکز کم فشار شمال اسکاندیناوی (طول و عرض جغرافیایی و مقدار فشار)	۹	پربند هم فشار شمال تنگه هرمز (عرض ۳۶ درجه شمالی)
۵	مرکز فشار شرق مدیترانه (طول و عرض جغرافیایی و مقدار فشار)	۱۰	نوسانات اطلس شمالی (تفاضل Z مقدار فشار مرکز ی پرفشار آזור از کم فشار ایسلند)

پارامترهای مورد مطالعه در نقشه های میانگین ماهانه تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال

۱	جهت جریانات در غرب کشور	۲۳	الگوی جریانات (پشته ، ناوه) در غرب اروپا
۲	جهت جریانات در شرق کشور	۲۴	الگوی جریانات (پشته ، ناوه) در شرق اقیانوس اطلس
۳	جهت جریانات در جنوب غرب کشور	۲۵	الگوی جریانات (پشته ، ناوه) در شرق مدیترانه
۴	جهت جریانات در جنوب شرق کشور	۲۶	الگوی جریانات (پشته ، ناوه) در مرکز مدیترانه
۵	تعداد مراکز اصلی تاوه قطبی	۲۷	الگوی جریانات (پشته ، ناوه) در غرب مدیترانه
۶	عرض جغرافیایی مرکز تاوه در نیمکره شرقی	۲۸	عرض جغرافیایی مرکز پر فشار جنب حاره
۷	طول جغرافیایی مرکز تاوه در نیمکره شرقی	۲۹	طول جغرافیایی مرکز پر فشار جنب حاره
۸	ارتفاع مرکز تاوه در نیمکره شرقی	۳۰	ارتفاع مرکز پر فشار جنب حاره
۹	عرض جغرافیایی مرکز تاوه در نیمکره غربی	۳۱	ارتفاع پربند مستقر در جنوب خزر (عرض ۳۷ شمالی)
۱۰	طول جغرافیایی مرکز تاوه در نیمکره غربی	۳۲	ارتفاع پربند مستقر در شمال تنگه هرمز (عرض ۲۶ ش)
۱۱	ارتفاع مرکز تاوه نیمکره غربی	۳۳	عرض جغرافیایی مرکز بلاکینگ
۱۲	عرض جغرافیایی پربند معرف تاوه در طول ۵۰ شرقی	۳۴	طول جغرافیایی مرکز بلاکینگ
۱۳	عرض جغرافیایی پربند معرف تاوه در طول ۴۰ شرقی	۳۵	ارتفاع مرکز بلاکینگ
۱۴	عرض جغرافیایی پربند معرف تاوه در طول ۳۰ شرقی	۳۶	عرض جغرافیایی محور ناوه در شمال غرب
۱۵	عرض جغرافیایی پربند معرف تاوه در طول ۲۰ شرقی	۳۷	عرض جغرافیایی محور ناوه در جنوب غرب
۱۶	عرض جغرافیایی پربند ۵۸۴ در امتداد طول ۵۰ شرقی	۳۸	طول جغرافیایی محور ناوه در شمال غرب
۱۷	عرض جغرافیایی پربند ۵۸۴ در امتداد طول ۴۰ شرقی	۳۹	طول جغرافیایی محور ناوه در جنوب غرب
۱۸	عرض جغرافیایی پربند ۵۸۴ در امتداد طول ۳۰ شرقی	۴۰	عرض جغرافیایی محور ناوه در شمال
۱۹	عرض جغرافیایی پربند ۵۸۴ در امتداد طول ۲۰ شرقی	۴۱	عرض جغرافیایی محور ناوه در جنوب
۲۰	الگوی جریانات (پشته ، ناوه) روی دریای سیاه	۴۲	طول جغرافیایی محور ناوه در شمال
۲۱	الگوی جریانات (پشته ، ناوه) در شرق اروپا	۴۳	طول جغرافیایی محور ناوه در جنوب
۲۲	الگوی جریانات (پشته ، ناوه) در مرکز اروپا		

ماههای خشک و مرطوب طی دوره آماری مورد مطالعه

۱۹۷۲	۱۹۷۴	۱۹۷۴	۱۹۷۹	۱۹۸۲	۱۹۸۲	
۱۹۷۶	۱۹۷۶	۱۹۷۷ ح	۱۹۷۴	۱۹۸۶	۱۹۸۷	
۱۹۸۷	۱۹۸۰	۱۹۷۹	-	-	-	
۱۹۷۷	۱۹۷۷	۱۹۸۶	۱۹۷۳	۱۹۷۴	۱۹۷۳	
۱۹۷۳	۱۹۸۴	۱۹۸۷	۱۹۸۱	۱۹۸۷	۱۹۷۴	

میزان بارش روزانه ایستگاههای مورد مطالعه در نوامبر ۱۹۷۸ بر حسب میلیمتر

۰	۰	۰	۰	۳۰ اکتبر
۰	۱	۳	۲/۳	۳۱ اکتبر
۲۷	۱۱۳	۱۴	۶۴	۱ نوامبر
۱۷	۱۵۹	۱۸۵	۱۲۶	۲ نوامبر
۰	۰	۱	۳	۳ نوامبر
۲	۲۵	۱۸	۱۰۰	۴ نوامبر
۳	۲۴	۵	۷	۵ نوامبر
۰	۰	۰	۰	۶ نوامبر

(شکل ۳). در بررسی نقشه‌های روزانه ماه نوامبر ۱۹۷۸ نیز ملاحظه می‌گردد که در روز ۳۰ اکتبر، در شرق و مرکز اروپا، دریای سیاه و شرق و مرکز مدیترانه ناوه حاکم است (شکل ۴). درحالی که غرب اروپا و شرق اقیانوس اطلس پشته عمیقی استقرار یافته که از غرب مدیترانه تا حوالی قطب امتداد می‌یابد. مرکز اصلی تاوه قطبی در شمال اسکاندیناوی واقع شده، که عبور ناوه عمیق آن از شرق اروپا، دریای سیاه و ترکیه تا جنوب مصر و لیبی امتداد می‌یابد. در روز ۳۱ اکتبر مرکز کم فشار تاوه قطبی و مرکز پرفشار مستقر بر روی فرانسه کمی به سمت شرق جابجا شده و اروپای مرکزی در حاکمیت پشته قرار می‌گیرد. این جابجایی به سمت شرق در روزهای بعد نیز ادامه داشته به طوری که با جابجایی مرکز پرفشار به سمت شرق و استقرار آن در شمال شرق ایتالیا، در طی روزهای اول و دوم نوامبر ۱۹۷۸، بر روی بخش اعظم اروپا بویژه شرق و مرکز آن پشته حاکم شده و همزمان با آن، ناوه عمیقی از روی اقیانوس منجمد شمالی (در حوالی عرض 70° شمالی و طول 70° شرقی) با جهت جنوب، جنوب غرب تا نواحی جنوب شرق دریای مدیترانه کشیده شده است. سواحل جنوبی دریای خزر در جلوی محور این ناوه قرار دارد، عواملی همچون استقرار ناحیه جنوب خزر در جلوی ناوه، گرادیان شدید خطوط هم ارتفاع، حاکمیت جریانات با جهت جنوب غربی به شمال

مطالعات انجام شده بر روی نقشه‌های میانگین ماهانه نشان می‌دهد که تقویت کم فشار ایسلند با بارش شمال، تقریباً در تمام ماههای مورد مطالعه همبستگی منفی دارد (جدول ۵). یعنی هرچه کم فشار ایسلند از شدت بیشتری برخوردار باشد (میزان فشار مرکزی آن کمتر باشد) مقدار بارش در شمال کشور بیشتر است، در نقشه‌های روزانه سطح زمین نوامبر ۱۹۷۸ نیز مشاهده می‌گردد که ۲۴ ساعت قبل از شروع بارش (روز ۳۰ اکتبر ۱۹۷۸)، مقدار فشار کم فشار ایسلند ۹۸۰ هکتوپاسکال است. در حالی که در شدیدترین روز بارش (دوم نوامبر)، مقدار آن به ۹۷۵ کاهش یافته (شکل ۱) و در روز پنجم نوامبر که بارش خاتمه یافته است، به ۹۹۰ هکتوپاسکال افزایش یافته است. میزان بارش در شمال کشور برای ماههای مورد مطالعه (به استثنای فوریه و مارس) با الگوی جریانات بر روی دریای سیاه، شرق اروپا، شرق مدیترانه و در برخی از ماهها (نظیر ماههای اکتبر و فوریه) با الگوی جریانات در مرکز اروپا و مرکز مدیترانه در روی نقشه تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال همبستگی مثبت دارد (جدول ۶). به این ترتیب که حاکمیت پشته بر روی دریای سیاه، شرق اروپا و شرق مدیترانه با افزایش بارش در شمال کشور همراه می‌باشد (شکل ۲). در حالی که استقرار ناوه بر روی مناطق مذکور، با خشکی هوا در شمال کشور توأم است

شرقی در منطقه (شکل ۵)، و حاکمیت پشته ناشی از عبور جبهه بارشهای شدید روزهای اول و به ویژه دوم نوامبر ۱۹۷۸ را به سرد از منطقه مورد مطالعه، تشدید شرایط ناپایداری و ریزش دنبال داشته است.

همبستگی بین مقدار فشار مرکزی کم فشار ایسلند با بارش شمال کشور

—	۰/۵۸۸*	۰/۶۵۵*	—	۰/۷۱۱**	۰/۵۸۹*	مقدار فشار مرکزی کم فشار ایسلند

نقشه سطح زمین دوم نوامبر ۱۹۷۸

نقشه تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال ماه ژانویه ۱۹۷۷

نقشه تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال ماه ژانویه ۱۹۸۷

Archive of SID

نقشه تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال ۲ نوامبر ۱۹۸۷

اساس الگوی حاضر، بارشهای شدید سواحل جنوبی دریای خزر در شرایطی به وقوع می‌پیوندد که سطح زمین تحت حاکمیت پشته پرفشار از نوع سرد قرار دارد و مرکز این پشته پرفشار در شمال غرب دریای سیاه (در شرق اروپا) استقرار یافته است. در جلوی این پشته پرفشار، سیستم کم فشاری با منشأ مدیترانه‌ای واقع شده است و از طریق ترکیه و دریای سیاه به جنوب خزر می‌رسد و موجب هجوم هوای سرد از طریق جبهه قطبی به ناحیه‌خزری می‌گردد. با توجه به فصل و گرمای نسبی آب دریا، بر اثر رطوبت‌گیری و گرم شدن این توده هوای سرد، ریزش بارشهای شدید در شمال کشور به وقوع می‌پیوندد.

بین ارتفاع پربند مستقر در جنوب خزر و پربند شمال تنگه هرمز در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال با بارش شمال همبستگی منفی وجود دارد. هر قدر پربندهای مذکور از ارتفاع کمتری برخوردار باشند، میزان بارش در شمال کشور افزایش می‌یابد (جدول ۶). در مقابل، بین عرض جغرافیایی مرکز پرفشار جنب حاره با بارش شمال همبستگی منفی وجود دارد. هر قدر مرکز پرفشار جنب

در روز ۳۰ اکتبر ۱۹۷۸ در روی نقشه سطح زمین، استقرار مرکز پرفشاری روی فرانسه مشاهده می‌شود. از دو مرکز کم فشار شمال اسکانندیناوی و کم فشار ایسلند، زبانه کم فشار همراه با جبهه، شرق اروپا تا دریای خزر را در بر گرفته است. در روزهای بعد، مرکز پرفشار مستقر در فرانسه همراه با پشته تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال، به سمت شرق جابجا شده به طوری که در روزهای اول و دوم نوامبر (شدیدترین روزهای بارش) در شرق اروپا استقرار یافته است (در روز اول نوامبر حوالی طول جغرافیایی 25° شرقی و عرض 50° شمالی و در روز دوم نوامبر در عرض 46° شمالی). همگام با جابجایی مرکز پرفشار به سمت شرق، مقدار آن نیز افزایش یافته است. به طوری که میزان فشار مرکزی آن در روزهای ۳۱ اکتبر و اول و دوم نوامبر بترتیب، ۱۰۲۵، ۱۰۳۰ و ۱۰۴۰ هکتوپاسکال رسیده است. در روزهای اول و دوم نوامبر، منطقه ساحلی جنوب دریای خزر در حاکمیت پشته پرفشار مستقر در شرق اروپا قرار دارد. مقدار فشار هوای منطقه در روز دوم نوامبر تا ۱۰۳۰ هکتوپاسکال افزایش یافته است (شکل ۱). بر

همراه با پیشروی تاوه به سمت جنوب، رودباد جبهه قطبی نیز به عرضهای جنوبی تر هدایت شده و بر روی منطقه استقرار می یابد (شکل ۵). به این ترتیب، فضای منطقه برای عبور سامانه های کم فشار باز و امکان نفوذ توده هوای ناپایدار به منطقه فراهم می شود. زانگ شائو کینگ^۲ در سال ۱۹۹۰ [۱۰] تاوه قطبی را در وردسپهرمیان، به سطحی اتلاق نمود که به سمت قطب با پربندهای معرف تاوه در نیمکره شمالی احاطه شده است (جدول ۷). ارتفاع پربند معرف تاوه قطبی در ماههای مختلف، متفاوت و دارای ارتفاعهای ژئوپتانسیل مشخصی است [۹-۱۱]. معمولاً خطوطی که به صورت نرمال، حول و حوش عرض ۵۰° شمالی در هر ماه از سال قرار دارد، به عنوان شاخص شدت تاوه قطبی به شمار می رود. تغییرات این خطوط در هر ماه از سال نسبت به عرض ۵۰° شمالی، معرف ناهنجاری موقعیت تاوه به حساب می آید [۱۲-۱۴]. بدیهی است که ناهنجاری آن به سوی شمال عرض ۵۰° شمالی، سبب انتقال پرفشار جنب حاره به عرضهای شمالی تر و انتقال پربند معرف تاوه به سمت جنوب عرض ۵۰° شمالی، بیانگر گسترش و توسعه تاوه بوده و در نتیجه پرفشار جنب حاره به عرضهای جنوبی تر منتقل می شود.

حاره در عرضهای جنوبی تر استقرار یابد، زبانه های تاوه قطبی به سمت عرضهای جنوبی گسترش بیشتری می یابد. در نتیجه، بخش شمالی کشور از بارش بیشتری برخوردار می گردد (شکل ۲) و عکس آن (شکل ۳). همان طور که در شکل ۲ ملاحظه می گردد، در ژانویه ۱۹۷۷ پربند ۵۵۶ ژئوپتانسیل دکامتر از سواحل جنوبی دریای خزر و پربند ۵۷۲ ژئوپتانسیل دکامتر از جنوب تنگه هرمز می گذرد. مرکز پرفشار جنب حاره در جنوب عربستان و بر روی خلیج عدن و شاخ افریقا بسته شده است و جریانات غربی تا حوالی جنوب دریای سرخ گسترش برای سواحل جنوبی دریای خزر ماهی خشک محسوب یافته اند. در حالی که بر روی نقشه ژانویه ۱۹۸۷ (شکل ۳)، ارتفاع پربند مستقر در سواحل جنوبی دریای خزر ۵۶۴ ژئوپتانسیل دکامتر است. در حالی که پربند ۵۸۰ ژئوپتانسیل دکامتر از جنوب تنگه هرمز می گذرد و جریانات غربی که مبین گسترش یا تضعیف تاوه قطبی در منطقه هستند از شمال دریای سرخ می گذرند. مرز بیرونی پرفشار جنب حاره با ارتفاع ۵۸۸ ژئوپتانسیل دکامتر در جنوب دریای سرخ استقرار یافته است، که در مقایسه با ژانویه ۱۹۷۷ از شدت بیشتری برخوردار است.

یکی از نشانه های پیشروی و گسترش تاوه قطبی^۱ در منطقه، وجود ناوه عمیق در ترازهای بالایی جو در منطقه است [۷-۹].

همبستگی بین بارش ساحل جنوبی دریای خزر با برخی از پارامترهای مورد مطالعه در نقشه های تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال و سطح زمین در

ماههای مورد مطالعه

—	—	—	۰/۶۲۹**	۰/۶۱۱**	۰/۵۹۵*	الگوی جریانات (پشته، ناوه) روی دریای سیاه
—	—	—	۰/۴۹۱*	۰/۶۸۱**	۰/۷۱۷**	الگوی جریانات (پشته، ناوه) در شرق اروپا
—	۰/۵۰۹*	—	—	—	۰/۶۱۸**	الگوی جریانات (پشته، ناوه) در مرکز اروپا
—	—	۰/۶۷۳**	—	۰/۵۰۵*	۰/۵۰۰*	الگوی جریانات (پشته، ناوه) در شرق مدیترانه
—	۰/۵۴۹*	—	—	۰/۵۱۶*	—	الگوی جریانات (پشته، ناوه) در مرکز مدیترانه
—	-۰/۵۸۶*	—	-۰/۳۸۶*	—	-۰/۵۸۲*	عرض جغرافیایی پربند معرف تاوه در طول ۵۰° شرقی

1. Polar Vortex
2. Zang Shaoqing

* همبستگی در سطح ۵ درصد معنی دار است
 ** همبستگی در سطح ۱ درصد معنی دار است

-۰/۵۰۸*	-۰/۵۳۲*	-۰/۵۸۹**	—	-۰/۷۵۸**	—	عرض جغرافیایی پربند ۵۸۴ در امتداد طول ۵۰° شرقی
-۰/۴۵۵*	—	-۰/۶۲۳**	—	-۰/۵۱۳*	-۰/۵۳۹*	عرض جغرافیایی پربند ۵۸۴ در امتداد طول ۴۰° شرقی
-۰/۵۸۸*	-۰/۵۳۹**	-۰/۵۹۹*	—	—	—	ارتفاع پربند مستقر در جنوب خزر (عرض ۳۷° شمالی)
-۰/۵۱۰*	-۰/۴۲۷*	-۰/۶۴۸**	—	—	—	ارتفاع پربند مستقر در شمال تنگه هرمز (عرض ۲۶° ش)

پربندهای معرف تعیین کننده مرز جنوبی تاوه قطبی بر اساس میانگین ماهانه در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال بر حسب ژئوپتانسیل دکامتر

	J	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D
	۵۴۸	۵۵۲	۵۵۲	۵۵۲	۵۶۰	۵۶۸	۵۷۲	۵۷۲	۵۶۸	۵۶۴	۵۵۶	۵۵۲

معرف تاوه در امتداد طولهای جغرافیایی فوق، در عرضهای بالاتر واقع شود میزان بارش در شمال کشور افزایش می یابد و بالعکس. این امر تأیید کننده نتایج قبلی است که مبین افزایش بارش در شمال کشور با حضور پشته بر روی شرق اروپا و شرق دریای مدیترانه است.

- عرض جغرافیایی موقعیت پربند ۵۸۴ ژئوپتانسیل دکامتر (به عنوان مرز بیرونی پر فشار جنب حاره) در امتداد طولهای ۵۰° و ۴۰° شرقی با بارش شمال همبستگی منفی دارد (شکلهای ۸، ۹). هر قدر پربند پر فشار جنب حاره در امتداد طولهای مذکور در عرضهای جنوبی تر استقرار یابد، میزان بارش در شمال کشور بیشتر است و بالعکس.

در این تحقیق برای تبیین موارد فوق، روابط بین موقعیت پربند معرف تاوه در امتداد طولهای ۵۰° شرقی تا ۲۰° شرقی از یکسو و موقعیت پربند بیرونی پر فشار جنب حاره (پربند ۵۸۴ ژئوپتانسیل دکامتر) در امتداد طولهای ۵۰° شرقی تا ۲۰° شرقی از سوی دیگر، تقریباً در تمام ماههای مورد مطالعه، با بارش شمال کشور بررسی و نتایج زیر به دست آمده است. بین موقعیت پربند معرف تاوه در امتداد طول ۵۰° تا ۴۰° شرقی با بارش شمال کشور همبستگی منفی وجود دارد. هر قدر پربند معرف تاوه قطبی در امتداد طولهای مذکور در عرضهای جنوبی تر واقع شود، میزان بارش در شمال افزایش می یابد. - موقعیت پربند معرف تاوه در امتداد طولهای ۳۰° و ۲۰° شرقی با بارش شمال همبستگی مثبت دارد (شکلهای ۶، ۷). هرگاه پربند

بارش شمال در ماه نوامبر

Archive of SID

بارش شمال در ماه نوامبر

بارش شمال در ماه مارس

بارش شمال در ماه مارس

- [۱] جواد، خوشحال، ۱۳۷۶. الگوی سینوپتیک - کليماتولوژی برای بارش های بیش از صد میلیمتر در سواحل جنوبی دریای خزر، رساله دکتری دانشگاه تربیت مدرس.
- [۲] مرادی، حمیدرضا، ۱۳۸۰. بررسی سینوپتیک سیلاب ۲۱ آبان ماه سال ۱۳۷۵ نواحی مرکزی استان مازندران، مجله رشد آموزش جغرافیا، شماره ۵۶.
- [۳] مرادی، حمیدرضا، ۱۳۷۹. تاوه قطبی و بارشهای سواحل جنوبی دریای خزر. ارائه شفاهی در پنجمین همایش علوم و فنون دریایی و جوی در بندر عباس.

از مباحث بالا این گونه نتیجه گیری می شود که موقعیت تاوه قطبی و شدت آن در فصل زمستان، در نیمکره شمالی، باعث ریزش هوای سرد مناطق قطبی و منجمده به سوی عرضهای پایین تر گشته و هر اندازه شدت و گسترش آن بیشتر باشد، باعث انتقال و جابجایی محور پر فشار جنب حاره به عرضهای جنوبی تر (پایین تر از عرض جغرافیایی 25° شمالی) می گردد. در نتیجه موقعیت و شدت تاوه قطبی نسبت به نرمال آن، در انتقال مرکز پرفشار جنب حاره و وضعیت بارش در منطقه نقش مؤثری ایفا می کند. بنابراین ریزش بارش در شمال کشور، به دو عامل موقعیت تاوه قطبی و انتقال محور پرفشار جنب حاره بستگی دارد.

- [۴] نقشه های سینوپتیک سازمان هواشناسی کشور و اطلسهای روسی.
- [۵] خیراندیش، محمد، ۱۳۶۳. هواشناسی سینوپتیک، واحد آموزشی سازمان هواشناسی کشور.
- [۶] قائمی، هوشنگ، ۱۳۷۱. هواشناسی عمومی، سامان سمت.
- [7] Angell J.K., and J.Korshover, 1985: "Displacement of the north circumpolar vortex during El Nino", 1963-1983. Mon.Wea.Rev., 113, 1627-1630.
- [8] Angell J.K., and J. Korshover., 1992. "Relation between 300-mb north polar vortex and equatorial SST,QBO,and sunspot number and the record contraction of the vortex in 1988-89".J.Climate, 5,22-29.
- [9] Leovy C.B sun C.R Hitchman. M. H. Ransburg E. E., Russell. III. J. M. Gordly L.L Gille J. C. andLyjakl. V., 1985. "transport of ozone in the middle stratosphere: evidence for planetary wave breaking"., J. atmos. Sci 42, 230-244.
- [10] W.M. O/tD 1990."program on long-range forecasting research"(Nanjing, China,8-12 October 1990) No. 362.
- [11] Dunkerton T.J., and D.P. Delisi., 1986. "evolution of potential vorticity in the winter stratosphere of January February 1979". Geophys. Res. lett., 91, 1199-1208.
- [12] Harvey V.L., and M .H. Hitchman., 1996. "a climatology of the Aleutian High". J. of the atmospheric sciences. Vol.53.No.14 .
- [13] Kerang L. and A. Makarau., 1994. Drought and desertification. Report series. World climate programme, WCASP(28)WMO/TD. No605, pp 286.
- [14] Nash Eric .R. and A. Newman., 1996. "An objective determination of the polar vortex using Ertels potential vorticity". J.Geop.Res. Vol. 101. No. D5. 9471-9478.

Archive of SID